

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 14 февруари 2003 година

за установяване на актуализирани екологични критерии за получаване на екомаркировка на Общността за перилни препарати и за изменение на Решение 1999/476/ЕО

(нотифицирано под № C/2003/143)

(Текст от значение за ЕИП)

(2003/200/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно актуализирана схема на Общността относно актуализирана схема на Общността за присъждане на екомаркировка¹, и по-специално втората алинея на член 6, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) Съгласно Регламент (ЕО) № 1980/2000 екомаркировката на Общността може да бъде присъдена на продукт, притежаващ характеристики, които му позволяват да допринася съществено за осъществяване на подобрения във връзка с ключови аспекти на околната среда.

(2) Регламент /ЕО/ №1980/2000 предвижда, че следва да бъдат установени специфични изисквания за екомаркировка по отношение на продуктови групи.

(3) Регламента също така предвижда, че прегледа на изискванията за екомарка, както и изискванията за оценката и проверката, следва да се извършат своевременно, преди края на периода на валидност на специфицираните изисквания за въпросната продуктова група.

(4) Уместно е, с оглед отразяване развитието на пазара, да се преразгледат екологичните изисквания, установени с Решение 1999/476/ЕО на Комисията от 10 юни 1999 г. за установяване на екологични изисквания за получаване на екомаркировка на Общността за перилни препарати². Същевременно следва да бъде променен срокът на валидност на това решение, удължен с Решение 2002/172/ЕО³ и да бъде променено определението на групата на продукта.

(5) Следва да бъде прието ново решение, установяващо специфичните екологични изисквания за тази продуктова група, които да са валидни за период от 5 години.

¹ ОВ L 237, 21.9.2000 г., стр. 1.

² ОВ L 187, 20.7.1999 г., стр. 52.

³ ОВ L 56, 27.2.2002 г., стр. 32.

(6) Подходящо е за ограничен период от време, не по-дълъг от 18 месеца, както новите така и изискванията, установени с Решение 1999/476/ЕО да бъдат валидни едновременно с оглед да се даде достатъчно време на фирмите, на които са получили или са кандидатствали за получаване на екомарка за продуктите им, преди датата на прилагане на настоящото решение, да приведат в съответствие тези продукти, за да отговарят на новите изисквания.

(7) Мерките, предвидени в настоящото решение са основани на проекто-изискванията, разработени от Съвета по екомаркировка на Европейския съюз, създаден съгласно член 13 от Регламент (ЕО) № 1980/2000.

(8) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета, създаден по силата на член 17 от Регламент (ЕО) № 1980/2000,

РЕШИ:

Член 1

За да се присъди екомарка на Общността съгласно Регламент (ЕО) 1980/2000, перилният препарат трябва да попада в продуктова група “перилни препарати” определена в член 2, и трябва да отговаря на екологичните критерии, посочени в приложението към настоящото решение.

Член 2

Продуктова група “Перилни препарати” включва препарати за пране на текстил, които са прахообразни, течни или в друга форма, предназначени предимно за домашни перални машини, без да се изключва употребата им за автоматични перални машини на самообслужване или за обществени перални.

Член 3

Кодът на продуктова група “Перилни препарати”, използван за административни цели, е “006”.

Член 4

Член 3 на Решение 1999/476/ЕО се заменя със следното:

“Член 3

Определението за продуктова група и специфичните екологични изисквания за продуктова група са валидни до 31 август 2004 г.”

Член 5

Настоящото решение се прилага от 1 март 2003 г. до 29 февруари 2008 г.

Производителите на продукти, които попадат в продуктова група “перилни препарати”, които вече са получили екомарка преди 1 март 2003 г. могат да продължат да използват тази екомарка до 31 август 2004 г.

Производителите на продукти, попадащи в продуктова група “Перилни препарати”, които вече са подали заявление за получаване на екомарка преди 1 март 2003 г. могат да получат екомарка съгласно условията на Решение 1999/476/ЕО. В тези случаи екомарката може да се използва до 31 август 2004 г.

Член 6

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 14 февруари 2003 година.

За Комисията:
Margot WALLSTRÖM

Член на Комисията

ПРИЛОЖЕНИЕ

РАМКА

Цели на критериите

Критериите имат за цел да съдействат в частност за:

- намаляване на разходите за транспорт и енергия чрез насърчаване използването на препарати с по-малък обем,
- намаляване на замърсяването на водата чрез намаляване на общото количество на химичните вещества, използвани в продуктите, и ограничаване на използването на потенциално опасни съставки,
- намаляването на отпадъците чрез намаляване на първичните опаковки за единица продукт.

В допълнение критериите повишават екологичното съзнание на потребителите. Критериите са определени на нива, които насърчават маркирането на перилни препарати, които оказват по-малко въздействие върху околната среда.

Изисквания за оценяване и проверка

Във всеки критерий са определени конкретните изисквания за оценяване и проверка.

Когато от заявителя се изисква да предостави на компетентния орган документация, декларации, протоколи от изпитвания или друго доказателство, за да докаже съответствие с изискванията, трябва да се има предвид, че те могат да бъдат изготвени от заявителя и/или от неговите доставчици.

Когато това е възможно, изпитването следва да се проведе от лаборатории, които отговарят на общите изисквания на БДС EN ISO 17025 или еквивалентен стандарт.

Когато е подходящо, в случай че компетентният орган, оценяващ молбата, приеме тяхната еквивалентност, могат да бъдат използвани методи за изпитване, различни от посочените за всеки критерий.

Концентрацията на съставки в продукта, който поставя изискване за съответствие на документацията с екологичните критерии, като цяло е определена на $\geq 0,1$ % от теглото на препарата. Тази концентрация е определена на $\geq 0,01$ % от теглото на препарата за критерия за опасни, рискови или токсични вещества или препарати.

Приложение 1-А представлява списък с база данни за компонентите, които най-често се употребяват във формулировката на препаратите. Списъкът следва да се използва при изчисляването на минималното количество разтворено ПАВ, което причинява токсичност при водните организми (CDVtox) и за оценяване на биоразградимостта на повърхностно-активните вещества (ПАВ).

Когато е възможно, заявителят може да използва и преразгледаната база данни за компонентите в препаратите, в случай че тя е налична.

За съставки, които не са включени в списъка с база данни, заявителят на собствена отговорност следва да открие подходящите стойности за съответните параметри, като използва подхода, описан в приложение I Б.

За съставките, които не са включени в списъка с база данни, кандидатът може да използва подход, чрез който да се осигури необходимата документация за анаеробна биоразградимост, описана в приложение I В.

Когато е необходимо, компетентният орган може да изисква допълнителна документация и да извършва независими проверки.

При оценката на молбите и при проверката за спазване на критериите на компетентния орган се препоръчва да отчита прилагането на признати схеми за управление по околна среда, например Схемата на Европейския съюз за управление и одитиране по околна среда EMAS или ISO 14001 (*Забележка:* прилагането на такива схеми за управление не е задължително условие.)

Мерни единици и препоръчителна доза

Мерната единица се изразява в г/пране (грама за цикъл на пране). Дозата се пресмята за стандартно зареждане на пералната машина в зависимост от използвания детергент: при силноактивен детергент дозата е за 4,5 kg сухи текстилни изделия, а при слабоактивен детергент дозата е за 2,5 kg сухи текстилни изделия. Препоръчаната от производителя доза при твърдост на водата 2,5 mmol CaCO₃/l за нормално замърсено пране се приема за референтна доза, която се използва при изчисляване на екологичния критерий, както и за изпитване перилния ефект на продукта. Ако твърдостта на водата 2,5 mmol CaCO₃/l не съответства на твърдостта на водата в страната, където се продава детергентът, заявителят трябва да уточни препоръчителното дозиране, което следва да се използва като еталон.

КРИТЕРИИ

1. Общо количество на химичните вещества

Препоръчителната доза за общото количество на химичните вещества се дава в грамове за пълен цикъл на пране без водата.

Общото количество на химичните вещества не трябва да превишава 100 g за цикъл на пране.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта, както и изчисленията, които доказват съответствието с този критерий.

2. Неорганични неразтворими компоненти

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта, както и изчисленията, които доказват съответствието с този критерий.

Оценка и проверка: Точната формулировка на продукта се предоставя на компетентните власти, заедно с подробностите от изчисленията, които показват съответствието с този критерий.

3. Токсичност за водните организми

Минималното количество разтворено ПАВ, което причинява токсичност при водните организми (CDV_{tox}), се изчислява за всеки компонент поотделно по следната формула:

$$CDV_{tox} \text{ (компонент } i) = \frac{тегло(i) \cdot K3(i)}{ДТЕ(i)} \cdot 1000,$$

Където маса (i) е масата на компонента в препоръчителната доза, LF (K3) е тегловния фактор, а LTE (ДТЕ) е концентрацията на компонента, която предизвиква дълготраен токсичен ефект.

Стойностите на LF и параметрите на LTE се посочват в списъка с базата данни за съставките на перилния препарат (списък с база данни) в приложение 1А. Ако въпросната съставка не е включена в списъка с база данни, кандидатът определя тяхната стойност съгласно подхода, описан в приложение 1Б. CDV_{tox} се сумира за всяка съставка, като се прави CDV_{tox} на продукта:

$$CDV_{tox} = \Sigma CDV_{tox} \text{ (на компонента)}$$

CDV_{tox} на препоръчаната доза не следва да надхвърля 4500 l за цикъл на пране.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта, както и изчисленията за CDV_{tox} на продукта, които доказват съответствието с този критерий.

4. Фосфати

Общото количество на фосфатите (като натриев триполифосфат - STPP) в препоръчителната доза не трябва да превишава 25 g за цикъл на пране.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта, както и изчисленията, които доказват съответствието с този критерий.

5. Биоразградимост на повърхностноактивните вещества

а) бърза биоразградимост (аеробна)

Всички повърхностноактивни вещества, използвани в продукта трябва да са бързо биоразградими.

Оценяване и проверка: Точната формулировка на продукта следва да се предостави на компетентния орган. Списъкът с база данни (виж приложение 1 А) дава информация дали повърхностно активното вещество е биоразградимо в аеробна среда или не е (т.е.

тези от тях, които имат обозначение “Д” в колоната “бионеразградими”, не трябва да бъдат използвани). За повърхностноактивни вещества, които не са включени в списъка, следва да бъде предоставена съответната научна или друга информация, както и резултатите от специфичните изпитвания, които показват дали те са биоразградими или не в аеробна среда. Изпитванията за бърза биоразградимост, посочени в Директива 67/548/ЕИО на Съвета от 27 юни 1967 г. относно сближаването на законовите, подзаконовите и административни разпоредби относно класификацията, опаковането и етикетирането на опасни вещества⁴, и нейните последващи изменения, по-специално методите, подробно описани в приложение V B4 или техният еквивалентен OECD 301 А-Е метод на изпитване или техни еквивалентни ISO тестове. Принципът за 10-дневния прозорец не се прилага. Нивата на преминаване са 70% за тестовете, посочени в приложение V B 4А и В 4Б към Директива 67/548/ЕИО (и еквивалентните на тях методи OECD 301 А до Е тестове и еквиваленти ISO стандарти) , и е 60% за методи В4 –В, Г, Д и Е) и еквивалентните на тях методи OECD 301 Б, В, Г и еквиваленти ISO стандарти).

б) биоразградимост в анаеробна среда

Всяко повърхностноактивно вещество, използвано в продукта, следва да бъде анаеробно биоразградимо.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта. Базата данни (приложение 1А) дава информация дали ПАВ е биоразградимо в анаеробна среда или не е (тези от тях, които имат обозначение “Д” в колоната “бионеразградими в анаеробна среда”, не следва да бъдат използвани). За ПАВ, които не са включени в списъка, следва да бъде предоставена научна и/или друга информация, както и резултатите от специфичните изпитвания, които показват дали тези вещества са биоразграждими или не в анаеробна среда. Оценка на биоразградимостта в анаеробна среда се извършва в съответствие с методите за изпитване БДС ISO 11734, ЕСЕТОС № 28 (юни 1988 г.) или методи за изпитване, при които има изискване процентът на пряката биоразградимост при анаеробни условия да е поне 60 %. Методи за изпитване, които симулират условия, подобни на условията в анаеробна среда, също могат да бъдат използвани при доказване, че пряката биоразградимост от 60 % е била постигната при анаеробни условия (приложение 1В).

6. Опасни, рискови или токсични вещества или препарати

а) Следните компоненти не могат да бъдат включвани във формулировката на продукта, независимо дали при формулирането му или като част от препарат, включен в процеса на формулирането на продукта:

- алкилфенолетоксилати (APEOs) и други производни от тях;
- нитро - мускус и полициклични мускуси, които включват например;
- ксиленов мускус: 5-третичен-бутил-2,4,6-тринитро-*m*-ксилен;
- кехлибарен мускус: 4-третичен-бутил-2,6-динитро-3-метокситолуен;

⁴ ОВ L 196, 16.8.1967 г., стр. 1.

- москен: 1,1,3,3,5-пентаметил-4,6 динитроиндан;
- тибетски мускус: 1 - третичен-бутил-3,4,5-триметил-2,6-динитробензен;
- кетонов мускус: 4'-третичен-бутил-2',6' - диметил-3',5'-динитроацетофенон;
- ННСВ: 1,3,4,6,7,8-хексахидро-4,6,6,7,8,8-хексаметилциклопента(g)-2-бензопиран;
- АНТН: 6-ацетил-1,1,2,4,4,7-хексаметилтетралин;
- ЕДТА (етилендиамин тетраацетат);
- НТА (нитрилтриацетат).

Оценка и проверка: Кандидатът представя декларация, че изброените вещества не са включени в продукта.

б) Кватернерните амониеви соли, които не са биоразградими, не следва да се използват.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта заедно с документация, показваща, че кватернерните амониеви соли са биоразградими, както и декларация за съответствие с изискването.

в) Общото количество на фосфонатите, които не са биоразградими (в аеробна среда), в препоръчителната доза не трябва да надвишава 0,5 g за цикъл на пране.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган точната формулировка на продукта заедно с документация, показваща, че използваните фосфонати са биоразградими, както и декларация за съответствие с изискването.

г) Продуктът не трябва да съдържа компоненти, които са обозначени или биха могли да бъдат обозначени с една или повече от следните рискови фрази или с комбинация от тях:

- R 40 (недостатъчни данни за канцерогенно действие);
- R 45 (може да причини рак);
- R 46 (може да причини наследствено генетично увреждане);
- R 49 (може да причини рак при вдишване);
- R 50/53 (силно токсичен за водните организми, може да причини дълготрайни неблагоприятни ефекти във водната среда);
- R 51/53 (токсичен за водните организми, може да причини дълготрайни неблагоприятни ефекти във водната среда);
- R 59 (опасен за озоновия слой);
- R 60 (може да увреди възпроизводителната функция);
- R 61 (може да увреди плода при бременност);
- R 62 (възможен риск за увреждане на възпроизводителната функция);
- R 63 (възможен риск от увреждане на плода при бременност);

R 64 (може да причини увреждане на здравето при кърмачето);
R 68 (възможен риск от необратими ефекти),

или всяка комбинация от тях, съгласно Директива 65/548/ЕИО и нейните последващи изменения, или съгласно Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 1999 г. относно сближаването на законовите, подзаконовите и административни разпоредби на държавите-членки по отношение на класифицирането, опаковането и етикетирането на опасни препарати⁵ и нейните последващи изменения.

Всяко вещество или съставка на всеки използван в тази формулировка препарат, което надхвърля 0,01% от крайния продукт, също следва да отговаря на горните изисквания.

Не се използват консерванти, които са или могат да бъдат класифицирани като R 50-53, независимо от тяхното количество.

Оценяване и проверка: Заявителят посочва на компетентния орган точната формулировка на продукта и предоставя копие от информационните листове за безопасност (ИЛБ) за всички компоненти (независимо вещества или препарати), както и декларация за съответствие с това изискване.

д) Продуктът не следва да се класифицира като R 43 (може да причини чувствителност при контакт с кожата) съгласно Директива 1999/45/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 май 1999 г. относно сближаването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки, по отношение на класифицирането, опаковането и етикетирането на опасни препарати.

Оценяване и проверка: Заявителят посочва на компетентния орган точната формулировка на продукта, предоставя копие от информационните листове за безопасност (ИЛБ) за всеки компонент, който показва дали компонентът е правилно класифициран или не, както и декларация за съответствие с това изискване.

е) Съставките на парфюмни композиции, които се добавят в продукта, трябва да са произведени и/или обработени в съответствие с изискванията за най-добри практики на Международната асоциация за ароматичните съставки.

Оценяване и проверка: предоставя се декларация за съответствие с изискването.

7. Чистота на ензимите

В крайния ензимен препарат не трябва да се съдържат никакви микроорганизми, които са били използвани при производството му.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган протокол от изпитванията или сертификат от производителя на ензимите, който доказва съответствието с този критерий.

8. Изисквания за опаковка

⁵ ОВ L 200, 30.7.1999 г., стр. 1.

а) Ако не се предвижда повторно използване, общото тегло на първичната опаковка не трябва да надвишава 3,7 g за цикъл на пране за компактните препарати (таблетки) и 1,7 g за цикъл на пране за всички останали продукти.

б) Ако се предвижда повторно използване, окончателната маса на опаковката не трябва да надвишава 7 g за цикъл на пране и производителят се задължава да извършва всички последващи напълвания. Масата на опаковката, предназначена за повторно напълване, не трябва да надвишава 1,7 g за цикъл на пране.

в) Всички кутии от картон следва да съдържат ≥ 80 % рециклиран материал.

г) Първичните опаковки от пластмаса се етикетират в съответствие с изискванията на ISO 1043.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя образец на опаковката и декларация за съответствие с всички аспекти на този критерий. Заявителят предоставя на компетентния орган също така и изчисленията за масата на първичната опаковка, както и декларация за процентното съдържание на рециклирания материал. Определението “потребителска или първична опаковка” е определено в Директива 94/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 1994 г за опаковките и отпадъците от опаковки⁶.

9. Перилен ефект на продукта

Перилният ефект на продукта се сравнява с ефекта на препаратите от същия клас на базата на приетата от Европейския съюз методика за изпитване за “Присъждане на екомарка на препарати: метод за изпитване на препарати за домашна употреба” (версия от 4 декември 2002 г., както и последващите му изменения).

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган протоколи от изпитванията, които показват, че продуктът отговаря на минималните изисквания, определени в този метод за изпитване.

10. Информация за потребителя

а) Информация на опаковката

Всички продукти в продуктовата група, на която е присъдена екомарка, следва да имат на първичната или на вторичната си опаковка следния (или аналогичен) текст:

“При пране се съобразявайте с околната среда:

- сортирайте прането предварително (по цвят, степен на замърсяване, вид на текстилния материал);
- използвайте пълния капацитет на пералната машина (винаги, когато е възможно);
- не използвайте по-голямо количество детергент, съобразявайте се с инструкциите за дозиране;

⁶ ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 10.

- предпочитайте пране при по-ниски температури.

Когато се използва продукт, на който е присъдена екомаркировка, и се следват стриктно инструкциите за употреба, ще се допринесе за намаляване на замърсяването на водите, образуването на отпадъци, и консумацията на енергия. За повече информация посетете страницата в Интернет за екомаркировка: <http://europa.eu.int/ecolabel>”

Допълнителна информация за детергента следва да бъде предоставяна при поискване от потребителя. На опаковката трябва да има текст, който да насочва потребителите как биха могли да получат допълнителна информация за продукта от търговеца или дистрибутора му.

б) Инструкции за дозиране

Ако броят на ЕПЕ (единица за перилен ефект) при изпитванията за перилен ефект на детергента превишава 24, следва да се включи следният (или смислово идентичен) текст: “Упоритите петна трябва да се третират преди прането”.

На опаковката трябва да има указания за препоръчителното дозиране на продукта, както и препоръка, която приканва потребителя да се свърже с дружеството за водоснабдяване и канализация (В и К) в съответното населено място, за да получи информация за твърдостта на водата.

Препоръките за дозиране трябва да са съобразени за “нормално замърсеното” и за “силно замърсеното” пране, да отчитат възможната различна твърдост на водата в различните населени места, както и да са съобразени с масата на текстила. Ако инструкцията за дозиране се позовава на използването на дозатор, обемът на дозатора (в ml) следва да е ясно посочен на опаковката.

За да насърчи потребителя да не използва прекомерно количество детергент и да следва инструкциите за дозиране, към продукта следва да бъде добавен и съд за дозиране, като минималното обозначено деление е на 10 ml. В случай че не е бил включен предварително в опаковката, дозаторът трябва да бъде допълнително предоставен при поискване от потребителя.

В препоръките следва да се означат също така ефикасността на изпирането за нормално замърсено пране, както и вида на различните степени на твърдост на водата.

Перилният ефект следва да бъде указан и обвързан с “нормално замърсеното” пране при възможните различни класове твърдост на водата.

Препоръчителната доза за най-високия клас твърдост (3 или 4) “силно замърсено” пране не трябва да е повече от 2 пъти дозата, която се препоръчва за клас твърдост на водата 1 (мека) за “нормално замърсено” пране.

Препоръчителната доза, която се използва при методите за изпитване за оценка на перилния ефект, както и на спазването на екологичните изисквания по отношение на съставките, трябва да е същата като за “нормално замърсеното” пране при твърдост на водата 2,5 mmol CaCO₃/l за страната, в която е извършено изпитването.

Ако препоръките засягат единствено показателя твърдост на водата, който е по-нисък от 2,5 mmol CaCO₃/l, максималната препоръчителна доза за “нормално замърсеното” пране трябва съответно да е по-ниска от препоръчителната доза за “нормално замърсеното” пране при твърдост на водата 2,5 mmol CaCO₃/l.

в) Информация за компонентите на етикета

Следва да се прилага Препоръка 89/542/ЕИО на Комисията от 13 септември 1989 г. относно етикетирането на детергенти и почистващи препарати⁷.

Трябва да се етикетира следните групи съставки независимо от тяхното съдържание от масата:

- ензими: обозначение на вида ензими (протеази, липази и др.);
- консерванти: класифициране и етикетиране в съответствие с номенклатурата на Международния съюз по чиста и приложна химия (IUPAC);
- дезинфектанти: идентифициране и етикетиране в съответствие с номенклатурата на Международния съюз по чиста и приложна химия (IUPAC).

Ако продуктът съдържа парфюмни компоненти, те следва да бъдат обозначени на опаковката.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган мостра на етикета така, както той ще изглежда на опаковката, както и декларация за съответствие с този критерий.

11. Информация, посочена на екомарката

В поле 2 на екомарката се поставя следния текст:

“*предназначено да намали замърсяването на водите
“* предназначено да намали консумацията на ресурси”.

Оценяване и проверка: Заявителят предоставя на компетентния орган образец на етикета така, както ще изглежда на опаковката на продукта, както и декларация за съответствие с този критерий.

⁷ ОВ L 291, 10.10.1989 г., стр. 55.

ПРИЛОЖЕНИЕ 1А

СПИСЪК

База данни за компонентите в препаратите и подход, който да се използва за компоненти, които не са включени в базата данни

А. Данните, посочени по-долу, за най-широко употребяваните компоненти на препарати следва да се използват за изчисление на екологичните критерии

Бележка: параметрите NBO, SI II, ТПК също както и корекционните коефициенти- КК не са използвани за тази продуктова група

База данни за компонентите на перилните препарати (списък , версия 29. 9.98 г.)

База данни за компонентите в препаратите (списък, версия от 29.9.98)2

Но- мер	Компоненти	Токсичност		Тегловен фактор (LF)	Бионераз- градими в анаеробна среда (NBO)	Бионераз- градими в аеробна среда (NBO)	Разтво- рими неорга- нични (SI)	Неразтво- рими неорга- нични (II)	
		измерена NOEC	концен- трация, предиз- викваща дълго-						

			траен токсичен ефект (LTE)						
	Анионни ПАВ								
1.	С 10 - 13 линеен	0,3	0,3	0,05	Д, CF = 0,75	Н	Н	Н	2,3
	алкил сулфат (LAS),								
	(Na ш 11,5 - 11,8;								
	С14 < 1 %)								
2.	Други линейни	0,12	0,12	0,05	Д, CF = 1,5	Н	Н	Н	2,3
	алкил сулфати								
	(С 14 > 1 %)								

	Анионни ПАВ								
1.	С 10 - 13 линейни	0,3	0,3	0,05	Д, CF = 0,75	Н	Н	Н	2,3
	алкил сулфат (LAS),								
	(Na ш 11,5 - 11,8;								
	C14 < 1 %)								
2.	Други линейни	0,12	0,12	0,05	Д, CF = 1,5	Н	Н	Н	2,3
	алкил сулфати								
	(C 14 > 1 %)								

3.	С 14 / 17 алкил-	0,27	0,27	0,03	Д, CF = 0,75	Н	Н	Н	2,5
	сулфонат								
4.	С 8 / 10	EC50=2,9	0,15	0,02	Н	Н	Н	Н	1,9
	алкилсулфат								
5.	С 12 - 15 алкил-	0,1	0,1	0,02	Н	Н	Н	Н	2,2
	сулфонат (AS)								
6.	С 12 - 18 AS	LC50 =3	0,15	0,02	Н	Н	Н	Н	2,3
7.	С 16/ 18 FAS	0,55	0,55	0,02	Н	Н	Н	Н	2,5
8.	С 12-15 А 1-3	0,15	0,15	0,03	Н	Н	Н	Н	2,1
	етилен-оксид (ЕО)								
	сулфат								
9.	С16/18 А 3-4 ЕО	Няма	0,1	0,03	Н	Н	Н	Н	2,2

	сулфат	валидни							
		данни							
10.	С8 - диалкил	LC50 =7,5	0,4	0,5	Д, CF = 1,5	Н	Н	Н	2
	сулфосукцинат								
11.	С 12 / 14 метилов	EC50 = 5	0,25	0,05	Д, CF = 0,75	Н	Н	Н	2,1
	естер на сулфо-								
	мастните киселини								
12.	С 16 / 18 метилов	0,15	0,15	0,05	Д, CF = 0,75	Н	Н	Н	2,3
	естер на сулфо-								
	мастните киселини								
13.	С 14/16 Алфа	LC50 =2,5	0,13	0,05	Д, CF = 0,75	Н	Н	Н	2,3

	олефин сулфонат								
14.	С 14-18 Алфа	LC50 =1,4	0,07	0,05	Д, CF = 2,0	Н	Н	Н	2,4
	олефин сулфонат								
15.	Сапуни (С 12 - 22)	EC0 =1,6	1,6	0,05	Н	Н	Н	Н	2,9
	Нейонни ПАВ								
16.	С 9/11 А > 3-6 ЕО,	EC50 =3,3	0,7	0,03	Н	Н	Н	Н	2,4
	линеен или нераз-								
	клонен (моно-								
	разклонен)								
17.	С 9/11 А > 6-9 ЕО,	EC50 =5,4	1,1	0,03	Н	Н	Н	Н	2,2
	линеен или моно-								
	разклонен								

18.	С 12- 15 А › 2-6 ЕО,	0,18	0,18	0,03	Н	Н	Н	Н	2,5
	линеен или моно-								
	разклонен								
19.	С 12- 15 (осреднено	0,24	0,24	0,03	Н	Н	Н	Н	2,3
	С(14) А › 6-9 ЕО,								
	линеен или моно-								
	разклонен								
20.	С 12- 15 (осреднено	0,17	0,17	0,03	Н	Н	Н	Н	2,3
	С(14) А › 6-9 ЕО								
21.	С 12- 15 А › 9-12 ЕО	LC50 =0,8	0,3	0,03	Н	Н	Н	Н	2,2
22.	С 12- 15 А › 20-30 ЕО	EC50 =13	0,65	0,05	Н	Н	Н	Н	2

23.	С 12- 15 А › 30 ЕО	LC50 =130	6,5	0,75	Н	Д	Н	Н	0(*)
24.	С 12/18 А 0-3 ЕО	Няма	0,01	0,03	Н	Н	Н	Н	2,9
		данни							
25.	С 12- 18 А 9 ЕО	0,2	0,2	0,03	Н	Н	Н	Н	2,4
26.	С 16/18 А 2-6 ЕО	0,03	0,03	0,03	Н	Н	Н	Н	2,6
27.	С 16/18 А › 9-12 ЕО	LC50 =0,5	0,05	0,03	Н	Н	Н	Н	2,3
28.	С 16/18 А 20-30 ЕО	EC50 =18	0,36	0,05	Н	Н	Н	Н	2,1
29.	С 16/18 А › 30 ЕО	LC50 =50	2,5	0,75	Н	Д	Н	Н	0(*)
30.	С 12/14 глюкозамид	4,3	4,3	0,03	Н	Н	Н	Н	2,2
31.	С 16/18 глюкозамид	0,116	0,116	0,03	Н	Н	Н	Н	2,5
32.	С 12/14 алкил -	1	1	0,03	Н	Н	Н	Н	2,3

	полиглюкозид								
	Амфотерни ПАВ								
33.	Алкил С 12-15 димер-	0,03	0,03	0,05	Д, CF =2,5	Н	Н	Н	2,9
	тилбетаин								
34.	Алкил С 12-18 амидо-	0,03	0,03	0,05	Д, CF =2,5	Н	Н	Н	2,8
	пропилбетаин								
	Пенорегулатори								
35.	Сликони	EC0 =241	4,82	0,4	Д, CF =0,75	Д	Н	Н	0,0
36.	Парафини	Няма данни	100	0,4	Н	Д	Н	Н	0(*)
	Омекотители								
37.	Глицерол	LC50 ›	1000	0,13	Н	Н	Н	Н	1,2

		5 - 10 gl							
	Добавки								
38.	Фосфати, представе-		1000	0,6	Н	Н	Д	Н	0,0
	ни като натриев три-								
	полифосфат (STPP)								
39.	Зеолит А	120	120	0,05	Н	Н	Н	Д	0,0
40.	Цитрат	EC50 =85	85	0,07	Н	Н	Н	Н	0,6
41.	Поликарбоксилати	124	124	0,4	Д, CF=0,1	Д	Н	Н	0(*)
	и съответните								
	деривати								
42.	Глина		1000	0,05	Н	Н	Н	Д	0,0

43.	Карбонат/	LC50 =250	250	0,8	Н	Н	Д	Н	0,0
	бикарбонат								
44.	Мастни киселини								
	Сi14	EC0 =1,6	1,6	0,05	Н	Н	Н	Н	2,9
45.	Силикат/ дисиликат	EC50 >	1000	0,8	Н	Н	Д	Н	0,0
		1000							
46.	NTA - nitrilotriacetic	19	19	0,13	Н	Н	Н	Н	0,6
	acid, нитрилтриоцетна								
	киселина								
47.	Полиаспартинова	125	12,5	0,13	Д, CF =0,1	Н	Н	Н	1,2
	киселина.								

	Натриева сол								
	Избелващи вещества								
48.	Моноперборат (под	1 - 10	6	1	Н	Н	Д	Н	0,0
	формата на борат)								
49.	Тетраперборат (под	1 - 10	6	1	Н	Н	Д	Н	0,0
	формата на борат)								
50.	Перкарбонат (вж.	LC50 =250	250	0,8	Н	Н	Д	Н	0,0
	карбонат)								
51.	TAED, tetra acetyl	EC0= 500	EC0=500	0,13	Н	Н	Н	Н	2,0
	ethylene diamine,								
	тетраацетилетилен-								

	диамин								
	Разредители								
52.	C1- C4 алкохоли	LC50=8000	100	0,13	Н	Н	Н	Н	2,3
53.	Моноетаноламин	0,78	0,78	0,13	Н	Н	Н	Н	2,4
54.	Диетаноламин	0,78	0,78	0,13	Н	Н	Н	Н	2,3
55.	Триетаноламин	0,78	0,78	0,13	Н	Н	Н	Н	2
	Други								
56.	Поливинилпиро-	EC50>100	100	0,75	Д, CF=0,1	Д	Н	Н	0(*)
	лидон (PVP/PVNO/								
	PVPVI)								
57.	Фосфонати	7,4	7	0,4	Д, CF = 0,5	Д	Н	Н	0(*)
58.	EDTA	LOEC=11	11	1	Д, CF	Д	Н	Н	0(*)

					= 0,1				
59.	СМС (карбокси	LC50>250	250	0,75	Д, CF = 0,1	Д	Н	Н	0(*)
	метил целулоза)								
60.	Натриев сулфат	EC50 =	1000	1	Н	Н	Д	Н	0,0
		2460							
61.	Магнезиев сулфат	EC50 =788	800	1	Н	Н	Д	Н	0,0
62.	Натриев хлорид	EC50 =650	650	1	Н	Н	Д	Н	0,0
63.	Карбамид	LC50 ›	100	0,13	Н	Н		Н	2,1
		10000							
64.	Малеинова	LC50 =	2,1	0,13	Н	Н		Н	0,8
	киселина	106							
65.	Ябълчена	LC50 = 106	2,1	0,13	Н	Н		Н	0,6

	киселина								
66.	Калциев формиат		100	0,13	Н	Н	Н	Н	2,0
67.	Силициев диоксид		100	0,05	Н	Н	Н	Д	0,0
68.	Високомолекулни		100	0,4	Н	Д	Н	Н	0(*)
	полимери - поли-								
	етиленгликоли								
	(PEG), с маса > 4000								
69.	Нискомолекулни		100	0,13	Н	Н	Н	Н	1,1
	полимери (PEG)								
	с маса < 4000								
70.	Кумен сулфонат	LC50=66	6,6	0,13	Д, CF = 0,25	Н	Н	Н	1,7
71.	Ксилен сулфонат	LC50=66	6,6	0,13	Д, CF	Н	Н	Н	1,6

					= 0,25				
72.	Толуен сулфонат	LC50=66	6,6	0,13	Д, CF = 0,25	Н	Н	Н	1,4
73.	Натриев (магне-		100	1	Н	Н	Д	Н	0,0
	зиев) калиев								
	хидроксид								
74.	Ензими	LC50=25	25	0,13	Н	Н	Н	Н	2,0
75.	Парфюмни	LC50=							
	композиции	2-10	0,02	0,1	Д, CF =3,0	Д	Н	Н	0(*)
76.	Багрила	LC50=10	0,1	0,4	Д, CF =3,0	Д	Н	Н	0(*)
77.	Скорбяла	Няма данни	250	0,1	Н	Н	Н	Н	0,97
78.	Цинков	0,16	0,016	0,07(**)	Д, CF =2,5	Д	Н	Н	0(*)

	фталоцианин								
	сулфонат								
79.	Анионен поли-	LC50 =	310	0,4	Д, CF =0,1	Д	Н	Н	0(*)
	естер (полимер,	310							
	който се отделя в								
	почвите)								
80.	Иминодисукцинат	23	2,3	0,13	Д, CF =0,25	Н	Н	Н	1,1
	Оптични избели-				Н			Н	
	тели (FWA)								
81.	FWA 1 (1)	LCO =10	1,0	0,4	Д, CF =1,5	Д	Н	Н	0(*)
82.	FWA 5 (2)	3,13	3,13	0,4	Д, CF =0,5	Д	Н	Н	0(*)

	Допълнителни								
	компоненти								
83.	Алкил - аминок-	0,08	0,08	0,05	Д, CF =2,5	Н	Н	Н	3,2
	оксиди (C12-18)								
84.	Глицерит (6-17 ЕО)	ЕС50=32	1,6	0,05	Н	Н	Н	Н	2,1
	кокоат								
85.	Фосфатни естери	ЕС50=38	1,9	0,05	Д, CF =0,25	Н	Н	Н	2,3

1 Данните за най-често използваните компоненти в състава на препаратите служат за изчисляване на екологичните критерии.

2 Параметрите NBO, SI II, THOD, както и корекционните фактори (CF) за NBO не се използват в тази продуктова група.

(1) FWA 1 = Динатриев 4,4-bis (4-анилино-5-морфорлино-1,3,5-триазин-2-ил)-амино-стилбен-2,2-дисулфонат

(2) FWA 5 = Динатриев 4,4-bis (2-сулфостририл) бифенил

(*) Теоретичната потребност от кислород (ТПК) е приета за нула за анаеробно неразградими органични вещества

(**) Бързо фоторазграждане

Забележка:

“Д” - да, изискването се прилага

“Н” - не, изискването не се прилага

“LTE” - концентрация, предизвикваща дълготраен токсичен ефект

“NOEC” - концентрация, при която не се наблюдава (токсичен) ефект

“LOEC” - най-ниската възможна концентрация, при която не се наблюдава (токсичен) ефект

“CF” - корекционен фактор за анеробно неразградими органични вещества

“THOD” - теоретична потребност от кислород

ПРИЛОЖЕНИЕ I Б

За компоненти в състава на детергента, които не са включени в приложение 1-А

Този подход следва да бъде прилаган за компоненти в състава на детергента, които не са включени в приложение 1-А.

Токсичност във водна среда

При изчисляване на критерия за токсичност “минималното количество разтворено ПАВ, което причинява токсичност за водните организми (CDV_{tox})” се вземат предвид най-ниските валидирани стойности на дълготрайния токсичен ефект (LTE) при риби, водни бълхи (*daphnia magna*) или водорасли.

Когато използваните данни са за хомолози и/ или са получени чрез използване на модели “количествена връзка химична структура - свойства” (QSARs), може да бъде отчетена корекция на окончателно избраните данни за LTE.

Когато липсват данни за LTE, се прилага следната процедура, за да се изчислят данните за LTE, като се използват посочените в табл. № 1 фактори на оценка на безопасността (UF), за данните за най-чувствителните видове.

Вещества, които не са ПАВ

Налични данни	UF
Най-малко 2 остри LC50 за рибите, водни бълхи (<i>daphnia</i>) или водораслите	100
1 NOEC за риби, водни бълхи (<i>daphnia</i>)	10

или водорасли

2 NOEC за риби, водни бълхи (daphnia)

5

или водорасли

3 NOEC за риби, водни бълхи (daphnia)

1

или водорасли

да се ползва

най-ниската

потвърдена

NOEC

Отклонение от това правило може да се приеме в случай, че научно могат да бъдат доказани по-ниски стойности за факторите или за данните. NOEC е тази концентрация, при която не се наблюдава ефект (при изпитвания за установяване на остра токсичност).

За ПАВ

Налични данни

UF

Най-малко 2 NOEC за

1 (най-ниската NOEC)

риби, водни бълхи

(daphnia) или водорасли

1 NOEC за риби, водни

бълхи (daphnia) или

водорасли

1 (NOEC, ако видът е

много чувствителен към

остра токсичност)

10 (NOEC, ако видът не

е много чувствителен към

острата токсичност)

3 LC50 за рибите, водни

бълхи (daphnia) или

водорасли

20 (най-ниската LC50)

50 (най-ниската LC50) или

Поне 1 LC50 за риби,
водни бълхи (daphnia)

20 в определени случаи

или водорасли

(вж. долу)

При последния посочен случай може да се използва фактор на оценка на безопасността 20 вместо 50, в случай че има с данните за 1-2 LC50 или EC50 (LC50 в случай на токсичност при риби, EC50 в случай на токсичност при водни бълхи (*daphnia*) или водорасли) и при наличие на информация за други компоненти, от която може да се заключи, че изпитванията са проведени върху най-чувствителните видове. Правилото може да бъде прилагано само в рамките на една хомоложна група. Трябва да се подчертае, че използваните стойности на LTE (дълготрайните токсични ефекти) трябва да бъдат едни и същи (вътре) в хомоложна група, като се отчита например влиянието на дължината на алкилната верига за LAS (линейния алкил-бензен сулфонат) или на броя на EO (етокси-групите) за алкохол-етоксилата, ако е възможно да се установят такива стойности за QSARs.

Всяко отклонение от описаната схема стриктно се обосновава за съответното химично вещество.

Тегловен фактор

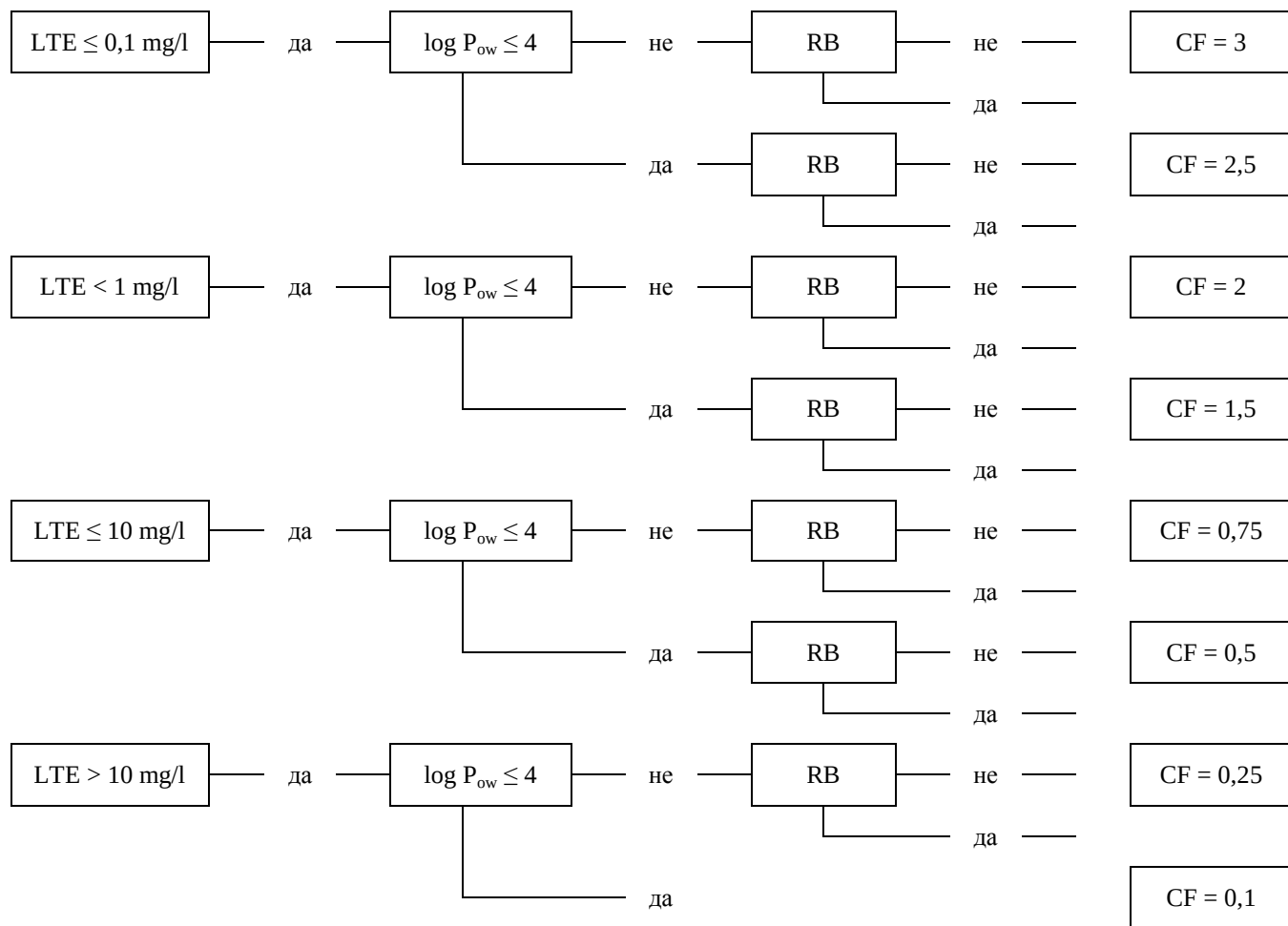
Тегловният фактор е параметър, еквивалентен на “очакваната концентрация в околната среда (ПЕС)”, определена в съответствие с Директива 93/67/ЕИО на Комисията от 20 юли 1993 г. относно принципите за оценка на рисковете за хората и околната среда от вещества⁸, нотифицирани в съответствие с Директива 67/548/ЕИО на Съвета и Регламент (ЕИО) № 793/93 на Съвета⁹

Бионеразградими (в анаеробна среда) органични съединения: диаграма с алгоритъма на действията, необходими за определянето на корекционните фактори (CF)¹⁰

⁸ ОВ L 227, 8.9.1993 г., стр. 9.

⁹ ОВ L 84, 5.4.1993 г., стр. 1.

¹⁰ Корекционните фактори се определят въз основа на свойствата на съставките и се прилагат към дозировката, изразена в г/пране.

LTE: пряка биоразградимост в аеробна среда

RB: концентрация, предизвикваща дълготраен токсичен ефект
CF: корекционен фактор

ПРИЛОЖЕНИЕ I B

Документация за анаеробна биоразградимост

Този подход следва да бъде прилаган, за да се осигурят необходимите документи за анаеробната биоразградимост в случаите, когато в състава на детергента има компоненти, които не са включени в списъка по приложение 1-A.

1. Прилагане на съответстваща екстраполация.

За изчисление чрез екстраполация на пряката биоразградимост на структурно свързаните ПАВ се използват резултатите от изпитвания, получени при използването на една суровина. Ако анаеробната биоразградимост е потвърдена за ПАВ (или за хомоложна група) в съответствие със списъка, може да се предположи, че тези подобни ПАВ са също така биоразградими в анаеробна среда (напр. C 12 - 15 A 1-3 EO сулфат (№ 8 в списъка) е биоразградим в анаеробна среда, така че съответно може да се предположи подобна а биоразградимост за C 12 - 15 A 6 EO сулфат). Ако биоразградимостта в анаеробна среда на едно ПАВ е потвърдена при използването на определен метод за изпитване, може да се предположи, че друго подобно ПАВ е също така биоразградиво в анаеробна среда (например данни от литературни източници, които потвърждават биоразградимостта в анаеробна среда на ПАВ, принадлежащи към групата на алкиловите естери на амониите соли (с отстранен алкилов радикал от функционалните естерни групи), могат да бъдат използвани при документиране на биоразградимостта в анаеробна среда на други кватернирни амониеви соли, които също съдържат естерни връзки в алкилната/ите си верига/и).

2. Извършване на скринингово изпитване на биоразградимостта в анаеробна среда.

Ако е необходимо последващо изпитване, то се извършва чрез наблюдение/скрининг в съответствие с БДС EN ISO 11734, ЕСЕТОС № 28 (юни, 1988 г.) или друг еквивалентен метод.

3. Извършване на изпитване за биоразградимост при по-ниска доза.

Ако е необходимо последващо изпитване и в случай на възникване на експериментални проблеми при провеждане на скринингово изпитване (например инхибиране, което се дължи на токсичността на изпитваното вещество), да се повтори изпитването, като се използва по-ниска доза на ПАВ и биоразградимостта се наблюдава чрез измервания на въглерод С 14 или чрез химични анализи. Изпитванията при ниски дози могат да бъдат провеждани чрез прилагане на метода на OECD 308 (август 2000) или друг еквивалентен метод.